

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg, og tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ikke har taget stilling til sagsøgerens mange faktiske og retlige anbringender.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2011 — SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-56/11)

(2011/C 89/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Danmark), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Sverige), og SAS AB (Stockholm, Sverige) (ved advokaterne M. Kofmann og B. Creve, I. Forrester, QC, samt barristers J. Killick og G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen annulleres helt eller delvis.
- Det fastslås, at sagsøgerne ikke bærer noget ansvar for den globale fælles, fortsatte og komplekse overtrædelse, der er beskrevet i afgørelsen, og den annulleres i det omfang det heri fastslås, at sagsøgerne er ansvarlige herfor.
- Subsidiært nedsættes bødens størrelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes enhver anden foranstaltning, der anses for passende henset til omstændighederne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i sag COMP/39.258 — Airfreight om samordning af diverse priselementer for luftfragttjenester for så vidt angår brændstoffillæg, sikkerhedstillæg og betaling af kommission for tillæggene til speditører.

Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne anført seks søgsmålsgrunde:

- 1) Første søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter såvel som af sagsøgerens ret til god forvaltning, ret til forsvar og af det generelle princip om ligestilling mellem parterne, idet sagsøgerne er blevet nægtet adgang til relevant bevismateriale af såvel belastende som diskulperende art, som Kommissionen

modtog efter dens klagepunktsmeddelelse og som den har lagt til grund (det belastende bevis) for den anfægtede afgørelse.

- 2) Anden søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der savnes kompetence, idet der i afgørelsen er anvendt artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS på luftfragttjenester, der var indkommende til EØS-området, ved hjælp af virkningskriteriet, som ikke er relevant for det territoriale anvendelsesområde for artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS, og idet implementeringskriteriet fejlagtigt er anvendt på salg uden for EØS-området.
- 3) Tredje søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af den adfærd, hvori sagsøgerne tog del, og ved konklusionen, hvorefter denne adfærd beviste sagsøgernes deltagelse i eller kendskab til en global fælles og fortsat overtrædelse; endvidere er en række af de tilfælde af adfærd, hvorpå afgørelsen støttes, ikke i strid med de relevante konkurrenceretlige bestemmelser.
- 4) Fjerde søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at bøden er ubegrundet og uforholdsmæssigt høj henset til det forhold, at sagsøgerne ikke var involveret i en global fælles og fortsat overtrædelse, samt til de relevante omstændigheder (herunder formildende omstændigheder), der skulle have været taget i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af en hvilken som helst bøde, der måtte pålægges sagsøgerne.
- 5) Femte søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er tale om en selektiv og arbitrær forfølgelse af sagsøgerne (og andre), mens 72 andre flyselskaber, som, ifølge oplysningerne i klagepunktsmeddelelsen og i afgørelsen, deltog i påståede ulovlige møder og drøftelser aldrig er blevet forfulgt. Dette rejser en række alvorlige spørgsmål i relation til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder.
- 6) Sjette søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til en uafhængig og upartisk domstol som fastsat i artikel 47, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som afgørelsen blev truffet af en administrativ myndighed, der både havde bemyndigelse til at forestå sagens oplysning og pålægge sanktion.

Appel iværksat den 25. januar 2011 af Michel Nolin til prøvelse af Personalerettens dom af 1. december 2010 i sag F-82/09, Nolin mod Kommissionen

(Sag T-58/11 P)

(2011/C 89/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Michel Nolin (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås:
 - Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2010 i sag F-82/09 (Nolin mod Kommissionen) ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
- Det fastslås:
 - Den beslutning, som Europa-Kommissionens generaldirektør for Personale og Administration traf den 19. december 2008 om at slette sagsøgerens point for fortjeneste og prioritetspoint som følge af hans forfremmelse til lønklasse AD 13 i medfør af vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), nr. iii), annulleres.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat to anbringender til støtte for sit søgsmål:

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af legalitets- og retssikkerhedsprincippet, idet Personaleretten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at Kommissionen i mangel af et retligt grundlag kunne støtte den anfægtede beslutning på den generelle opbygning af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
- 2) Andet anbringende vedrører en krænkelse af forbuddet mod forskelsbehandling, idet Personaleretten begik retlige fejl ved i) at lægge til grund, at generaldirektøren for Personale og Administration råder over en residualkompetence, som han ikke er blevet tillagt ved en lovlig beslutning truffet af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægtens artikel 2, og ii) ved at lægge til grund, at de tjenestemænd, der er blevet forfremmet i medfør af vedtægtens artikel 29 og 45, som følge af deres udnævnelse eller forfremmelse indtager samme retsstilling, skønt den ikke er identisk hverken med hensyn til proceduren eller med hensyn til funktioner og ansvar.

Sag anlagt den 31. januar 2011 — ISOTIS mod Kommissionen

(Sag T-59/11)

(2011/C 89/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Koinonia tis Pliroforias Anoichti stis Eidikes Anagkes
— ISOTIS (Athen, Grækenland) (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgeren på ingen måde har tilsidesat artiklerne II.16.2 i de almindelige bestemmelser i kontrakterne FP6, II.7.3 (alvorlig økonomisk uregelmæssighed) og II.7.4 (falske erklæringer) i de almindelige bestemmelser i kontrakterne eTEN og II.10.3 (kontraktbrud og manglende tilvejebringelse af oplysninger) i de almindelige bestemmelser i CIP-kontrakten.
- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat de omtvistede kontrakter ved at anfægte den støtteberettigede karakter af sagsøgerens udgifter.
- Det fastslås, at de udgifter til et beløb af 932 362,44 EUR, som sagsøgeren har forelagt Kommissionen inden for rammen af kontrakterne ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE og T-SENIORITY, er støtteberettigede, og at sagsøgeren ikke er forpligtet til at tilbagebetale de af Kommissionen allokerede beløb.
- Det fastslås, at forsinkelsen fra Kommissionen side med de sidste udbetalinger til finansiering af kontrakterne EU4ALL, ASK-IT og ENABLE udgør en tilsidesættelse af dens kontraktmæssige forpligtelser.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren 52 584,05 EUR med renter, der løber fra stævningens forkyndelse til dækning af de udgifter, som sagsøgeren har måttet bære inden for rammen af kontrakten EU4ALL.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren 20 678,61 EUR med renter, der løber fra stævningens forkyndelse til dækning af de udgifter, som sagsøgeren har måttet bære inden for rammen af kontrakten ASK-IT.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren 11 693,05 EUR med renter, der løber fra stævningens forkyndelse til dækning af de udgifter, som sagsøgeren har måttet bære inden for rammen af kontrakten ENABLE.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet, hvis grundlag dels er voldgiftsbestemmelserne i de omtvistede kontrakter, dels er belgisk ret, som de pågældende kontrakter reguleres af, har sagsøgeren gjort to anbringender gældende:

For det første gør sagsøgeren gældende, at de udgifter, som man har forelagt Kommissionen, var støtteberettigede, og at man ikke har misligholdt kontrakten. I særdeleshed hævder sagsøgeren, at de klagepunkter, som Kommissionen har fremsat efter revisionen af programmerne ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE og T-SENIORITY, og som vedrører sagsøgerens økonomistyring og den støtteberettigede karakter af sagsøgerens udgifter, savner ethvert grundlag. Følgelig er sagsøgeren ikke i misligholdelse, og samtlige udgifter bør anerkendes som støtteberettigede.